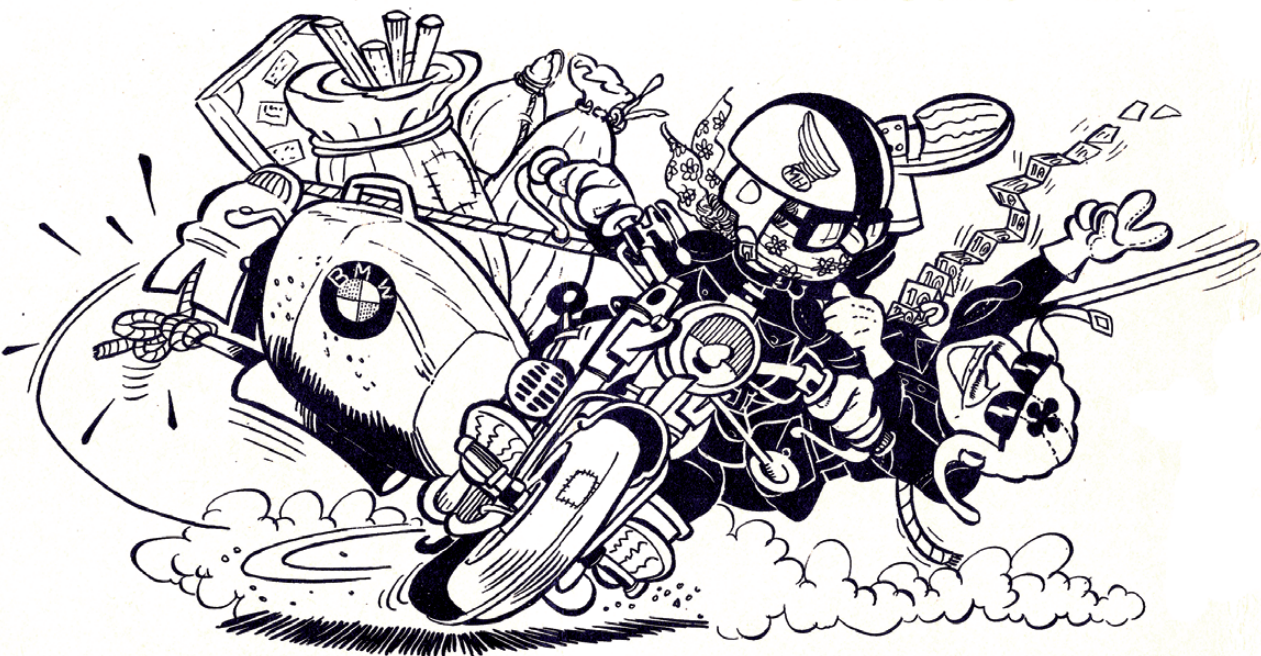

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 410 | setembre 2022

AMIC RÀPID:
TU ETS UNA DE LES
PERSONES DEL MASNOU QUE
TENEN I DISFRUTEN AMB UNA DE
LES MAQUINES MES BELLES I
PERFECTES QUE EL SER HUMÀ
HA CREAT, LA MOTO.

DIBUIXOS:
WCO MILLET

Farmàcies de guardia **5**

Històries de la vila - **14**
La "UNIO CATALANISTA"
al Masnou
Joan Muray

Opinió - **21**
REFERENTS
EXEMPLARS
Joan Camps Ortiz

Cròniques - **27**
FREDDY URBIOLA
XVIII MARATÓ DE VEUS
LÍRIQUES
Joan Muray

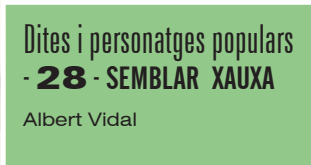
Vivències - **6**
LA RIBEIRA SACRA
Pep Parés

Cròniques d'ultramar - **16**
**SEYCHELLES, PLATJA
DESERTA I CATALÀ**
Joan Muray

La cuina de l'Antonia - **23**
QUETXUP CASSOLA
El Cullarot

Dites i personatges populars
- **28** - SEMBLAR XAUXA
Albert Vidal

Fem poble - **8**
RÀPIDS DEL MASNOU
Núria Fusellas i Santi Duran

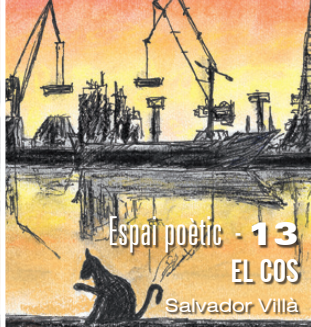
Som - **18**
**PERQUÈ VOLER AGRADAR A
TOTHOM ÉS UNA MALA IDEA?**
Dr. Oriol Lugo

Corresponsal del Brasil
24 - PROP DE CASA
Joan Maresma i Duran

Passatemps - **29**
Elena Feliu

Espai poètic - **13**
EL COS
Salvador Villà

Veus - **20**
RELLEU
Elena Bosch

Teatre Capital - **26**
SEPTEMBER
Rosa M. Isart
t de teatre

Padem de llibres - **30**
Pere Martí i Eudran

Activitats - **31**
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls
Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.
Portada il·lustracions Cuco Millet, text Jordi Vidal
Disseny i maquetació Estudi Santilena
Publicitat Santi 699 775 558
Imprimeix Imprimeix
Tiratge 2.500 exemplars
Edita Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou
T. 931 268 220
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

- L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
- El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de

Vols rebre
el Bulletí a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

LA NORMALITAT FARCIDA DE NOUS PROBLEMES

Les activitats de Gent del Masnou, mica en mica, van tornant a la quotidianitat. Les exposicions s'inauguren amb públic brindant amb cava, es va poder celebrar la XVIII edició de la "Marató de veus líriques", la Coral va reprendre els seus concerts a l'interior dels auditoris, etc. La nostra entitat participarà, com ho ha fet sempre, en l'acte institucional de l'ofrena floral de l'11 de setembre. Però el maleït virus no afluixa en la seva propagació, amb la peculiaritat, gràcies a les vacunes, que les conseqüències es minimitzen notablement. Malgrat aquesta benignitat, els centres sanitaris tornen a estar desbordats.

Els problemes del sector sanitari, però, no són un cas aïllat. També els dels mestres i professors i les dificultats que tenen en el dia a dia per exercir bé la seva tasca d'educadors, per les limitacions d'uns pressupostos escarransits, que s'agregen per l'escandalosa ingerència del poder judicial, volent imposar els seus criteris, per sobre de la voluntat popular expressada a través del poder legislatiu.

En el pla econòmic ara ens demanen que ens estremem més el cinturó, però no pas a tothom. Aquesta guerra liderada i de la que n'és beneficiària els Estats Units, ens empobreix a la majoria de ciutadans europeus. N'hi ha, però, que en fan l'agost, enriquint-se escandalosament i els governs, pobres titelles, no poden fer res per impedir-ho. Tot el contrari, el de Madrid ha anunciat l'aprovació d'un suplement de crèdit per al Ministeri de Defensa de fins a 1.000 milions d'euros, incrementant la despesa militar que ha d'arribar al 2 % del P.I.B., sense manifestar a costa de quines partides "no productives". Permeteu-me que segueixi en to irònic, per no plorar: Ens queda el consol que, d'aquesta guerra, en sortirà perjudicat el maligne poble rus, hereu del comunisme i de tots els pecats del món, engrandint encara més el poder i la glòria dels americans del nord, noble poble que defensa els valors cristians i occidentals i, per assolir-ho, els estols celestials els beneeixen amb una pluja d'armes, com el manà que Jahvé va enviar als jueus en la seva travessa del desert.

Ara seriosament i de tot cor: Gent del Masnou desitja als seus socis i als lectors d'aquest butlletí una felicitat Diada Nacional de Catalunya, festiva i reivindicativa, com sempre ha estat i ha de ser, doncs no ens podem permetre ser mandrosos en la lluita per assolir una Catalunya lliure.

El President

Respostes: Li ha caigut en el pot de calze molt.

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix

educació artística
pensament
interdisciplinar
contemporani

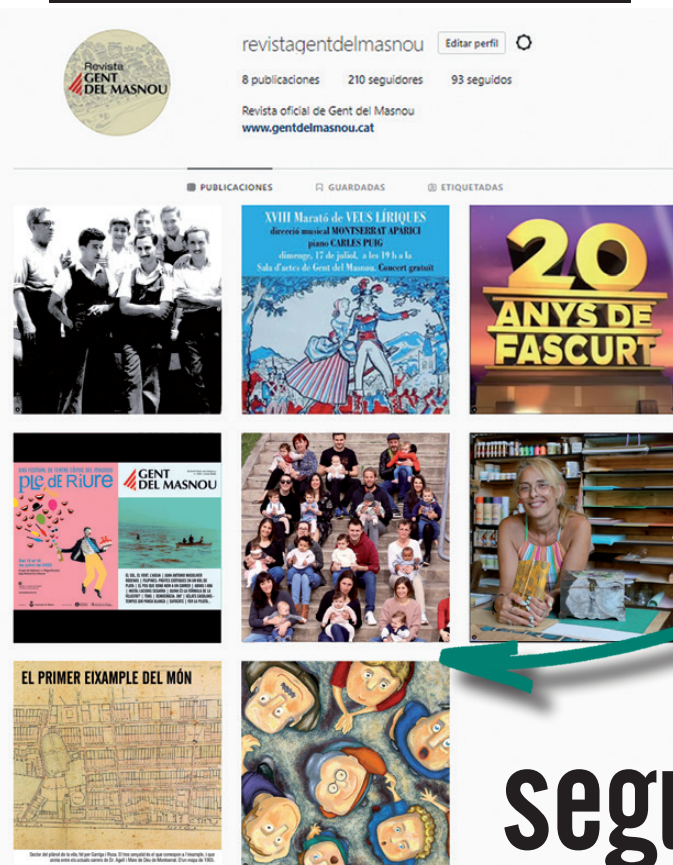
Buenos Aires núm. 20 - El Masnou
blancdeguix@gmail.com • 654 330 889

#vitaminespelcervell

OBITUARI

L'ANTONI BUSQUETS i VALLS, de 83 anys, soci fundador de la nostra entitat i vicepresident que fou durant un temps, ens va deixar el passat 23 d'agost, a l'Hospital de Can Ruti.
La Junta Directiva de GENT DEL MASNOU vol expressar el seu condol a la família i amics del finat. D.E.P.

@revistagentdelmasnou

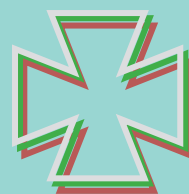
Ja tenim
instagram

On informen
d'accions com
la tradicional
fotografia anual
de nadons del
Masnou

segueix-nos

PNEUMÀTICS ESTRAGUES
Equilibrat electrònic / Alineació de direcció

Joan XXIII, 28
El Masnou - 935 555 303

Farmacèutics del Masnou

24 hores al seu servei

Farmàcia de guàrdia

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides de les 9 del matí a les 9 de l'endemà

Setembre

1	dijous	Viamar
2	divendres	Riera
3	dissabte	Fàbregas
4	diumenge	Fàbregas
5	dilluns	Aymar
6	dimarts	Ocata
7	dimecres	Riera
8	dijous	Fàbregas
9	divendres	Viamar
10	dissabte	Domínguez
11	diumenge	Domínguez
12	dilluns	Ocata
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Fàbregas
15	dijous	Viamar
16	divendres	Domínguez
17	dissabte	Aymar
18	diumenge	Aymar
19	dilluns	Riera
20	dimarts	Fàbregas
21	dimecres	Viamar
22	dijous	Domínguez
23	divendres	Aymar
24	dissabte	Ocata
25	diumenge	Ocata
26	dilluns	Fàbregas
27	dimarts	Viamar
28	dimecres	Domínguez
29	dijous	Aymar
30	divendres	Ocata

Octubre

1	dissabte	Domínguez
2	diumenge	Viamar
3	dilluns	Aymar
4	dimarts	Ocata
5	dimecres	Riera
6	dijous	Fàbregas
7	divendres	Viamar
8	dissabte	Domínguez
9	diumenge	Domínguez
10	dilluns	Ocata
11	dimarts	Riera
12	dimecres	Fàbregas
13	dijous	Viamar
14	divendres	Domínguez
15	dissabte	Aymar
16	diumenge	Aymar
17	dilluns	Riera
18	dimarts	Fàbregas
19	dimecres	Viamar
20	dijous	Domínguez
21	divendres	Aymar
22	dissabte	Ocata
23	diumenge	Ocata
24	dilluns	Fàbregas
25	dimarts	Viamar
26	dimecres	Domínguez
27	dijous	Aymar
28	divendres	Ocata
29	dissabte	Riera
30	diumenge	Riera
31	dilluns	Viamar

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

LA RIBEIRA SACRA

Monestir de Santo Estevo de Ribas de Sil

Claustre del Monestir de Santo Estevo de Ribas de Sil | fotos PEP PARES |

Des de França, aquell monjo penitent emprengué el camí cap al monestir de Santo Estevo de Ribas de Sil, a Galícia. Era afortunat: duia sandàlies de recanvi, llegat d'un company monjo que havia expirat. Volia emular els NOU BISBES de vida santa que decidiren acabar el seu viatge entre aquelles parets monacals. Tardaria prop de trenta dies si agafava el camí del nord, a prop de la costa càntabra, on la pesta era més pregona. Però decidí el camí més llarg i segur també per venerar els sants i les relíquies de les catedrals de Burgos i Lleó. No seguia ben bé el Camí de Sant Jaume perquè el seu objectiu estava més al sud, però se sentia amb la mateixa força del peregrí adobada amb la transcendència de l'últim trajecte de sa vida. Com tants devots, desitjava beure aigua escolada entre els nou anells dels bisbes a tall d'infusió santa. No cercava una cura sinó impregnar-se de la seva bondat.

Enfilà l'últim tram del viatge des de les aigües fresques i ràpides del riu Sil. Un túnel verdós de roures, castanyers i faigs marcaven el camí en l'espessor humida del bosc. El secà de Castella quedava molt llunyà i els rierols convidaven a beure a cada passa. Ja era a la Ribeira Sacra, plena d'ermites i esglésies romàniques.

Arribà al monestir amb les segones sandàlies i les cames enfortides de tantes passes i tanta caritat en forma de bocins de pa, fruita i formatge. Els monjos el reveren contents, sabedors de la seva arribada

des de feia temps. Aquella nit dormí en una de les cambres individuals que s'havien construït els monjos benets en la primera planta del claustre Dos Cavalleiros, amb dues finestres emmarcades en uns arcs de pedra que paraven l'aire fresc de la nit.

Quan ens vam despertar, la meua dona i jo observàrem les dues finestres emmarcades en uns arcs de pedra que travessaven una paret imponent, d'un metre d'amplada, que paraven l'aire fresc de la nit.

El Parador Nacional de Santo Estevo de Ribas de Sil ara és considerat com un dels millors de l'estat per la seva rehabilitació impecable, la grandària i l'enclavament al mig de boscos ufanosos i rius profundament encaixats al rocam.

Oh, meravella! Esmorzàrem dins del claustre gran, d'estil renaixentista, al costat del monjo que encara estava ben cansat. Nosaltres menjàrem verdures a la graella, pa amb tomàquet amb embotits, formatges i d'altres subtileses.

Al monjo li portaren peix fresc acabat de pescar del claustre petit Do Viveiro al centre del qual hi havia una bassa plena d'aigua amb salmons, sabogues, anguilles i truites portades dels rius Sil, Miño i Cabe per alimentar la congregació. Tot plegat arrodonit amb una llesca de pa del forn gran de fora -allunyat del monestir per evitar incendis- un got de vi, quatre castanyes i un vol de llet de vaca.

A nosaltres ens agrada descobrir els monestirs cercant els indrets quotidians on feien vida els monjos. Entràrem a la sala de la cuina interna amb una llar de foc central solitària i morta. Fan pena les llars de foc apagades. Ens assegüem en un banc de pedra per impregnar-nos de la imaginària vida de fa centenars d'anys en aquell indret. Tot era silenci excepte el ressò dels nostres murmurs.

De cop, veiérem entrar el monjo que, tot seguit, s'escalfà les mans a la foguera bo i saludant els companys cuiners. Les flames s'aixecaven, potents, cercant el punt més alt de la xemeneia. Feia cosa acostar-s'hi per por de ser xuclat, forat amunt, seguint el ball hipnòtic de flames i espurnes. El llatí vulgar que parlaven no ens era entenedor excepte algunes paraules que teníem apreses dels estudis i les misses. La remor era plena de vida, del dia a dia que els llibres d'història

obliden tan sovint. Era corprenedora aquella situació. El que plomava la gallina, rialler i sense dents, ens convidà a ajudar-lo. La pell escaldada per l'aigua calenta amorosa les plomes que sortien com si res. Les olors corporals, ben impregnades als cossos, remataven aquella atmosfera, plena d'humanitat, d'un dia feiner del monestir.

Anàrem a l'habitació del pis de dalt per recollir les motxilles. Al baixar, entràrem al claustre d'Os Obispos i veiérem el monjo fent cua per beure de l'aigua passada pels anells dels nou bisbes. Darrere seu una dona amb una nena cega, un pagès amb un burret coix i un cavaller, lluint espasa, que no se serví del seu llinatge per passar al davant. Avui li tocava ser pacient i humil. Les seves raons tindria! El monjo en sortí santificat, la nena recuperà la vista davant l'alegria de tothom -ho diuen els llibres- i el cavaller se n'anà empenyat com una mona.

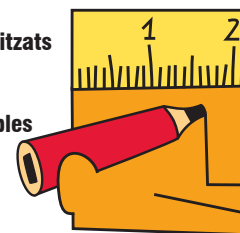

Salt d'aigua al riu Sil | fotos PEP PARES |

Baixàrem fins al riu Sil i, en una barca, anàrem contra corrent, aigües amunt, mentre desfilaven davant nostre vinyes i més vinyes incrustades als pendents de les muntanyes. A algunes s'hi arriba en barca! El monestir vivia del vi i dels impostos cedits per diferents reis en successius segles. Llegeixo un prospecte sobre els vins de la Ribeira Sacra que torna boig al monjo que ens escolta: un vi negre de la varietat Mencía, expressiu, elegant, amb una gran acidesa. Un vi blanc de les varietats Godello i Albariño amb un bon volum de boca, aromàtic i afruitat. No sap què dir ni jo sé ben bé el que he dit.

Perdérem de vista el monjo mentre acabàvem la ruta descobrint diferents monestirs en enclavaments originals. Però mentre els visitàvem, la nostra mirada resseguia les portes i els racons dels claustres i esglésies amb l'esperança de retrobar-lo, de tornar a viure el passat i el present d'una tacada. ✨

fusteries exteriors
disseny propis personalitzats
mobles a mida
portes i tarimes
restauració fusteries nobles

FEMflocs
fusteria en general

630 462 904 • 937 566 168

femflocs@gmail.com

www.femflocs.com

API

Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

**Finques
Puig S.L.**

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ
ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdager 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61

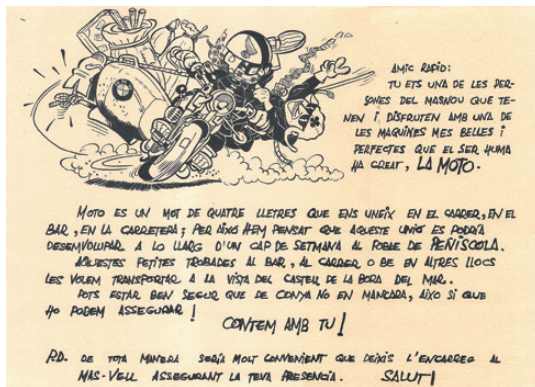
fax 93 555 28 90 • www.finquespuig.net

info@finquespuig.net

DOS I DOS SÓN QUATRE: EL MASNOU I MOTOS, RÀPIDS DEL MASNOU

Núria Fusellas i Santi Duran

Els Ràpids del Masnou continuen després de més de quaranta anys amb el mateix esperit que els va unir: el sentiment per la moto. En Carlos Millet, en Joan Musull i en Santi Duran ens ho expliquen amb tant entusiasme com nostàlgia.

Flyer de la primera barrila dels Ràpids del Masnou del 1979

Primera barrila dels Ràpids del Masnou a Peñíscola-79, 24 i 25 de novembre.

Dibuix original del logo dels Ràpids del Masnou, de Cuco Millet

El punt d'unió era la passió per les motos?

Si, i tant. Teníem totes les motos aparcades davant del Mas Vell, ens veiem cada tarda, i de tant en tant quedàvem per fer sortides.

I això de Ràpids?

Doncs perquè realment anàvem molt ràpid. Era una altra època. Sortíem junts però n'hi havia uns quants que marxaven, s'avançaven i de cop i volta desapareixien i després et venien per darrera. Anaven molt ràpid, costava molt de seguir-los!

Quina classe de motos?

En aquella època, les Ossa Copa, morinis 3,5,... Eren cafeteres: era el que hi havia. Sanglas Yamaha després.

I res més?

Cada any fèiem la Barrila, una festa. La primera Barrila la vam fer a Peñíscola. La vam preparar molt bé, amb díptic i tot. El dibuix és del Cuco Millet, el meu germà, i l'escrit del Jordi Vidal "La Cega". Ara ja és mort però segueix sent el president.

La Barrila era oberta a tothom?

Si, però, era la gent del poble bàsicament. En aquesta primera vam ser uns 12 o 15, com a molt. Després al vespre en van arribar més, com el Jordi de Girona, que també ens convidava a les seves a l'Estartit. Encara que ell li deia "Reunió d'amics". Era més gran i venia amb BMW, un altre nivell, però connectàvem molt bé.

Amics o Associació?

Amics només, per això aguantem. No hi ha res, ni estatuts, ni papers... L'únic que ens uneix és un adhesiu, no hi ha res més. L'esperit dels Ràpids encara

hi és. Continuem quedant però en un altre lloc, continuem fent sortides. Tots amb l'adhesiu a la moto.

Us uneix un adhesiu, i un sentiment no?

I la moto! Anar en moto és el nostre punt d'unió. Aquest adhesiu està per tot el món: qui ha fet viatges, allà l'ha deixat. Potser te'l trobes a Cuba, Itàlia, Estats Units, Irlanda i fins i tot ens han comentat que l'han portat a la Patagònia i al Cap Nord... ves a saber.

Tu també ets Ràpid Masnou Santi?

Jo em vaig apuntar després, soc una mica més jove. I amb els col·legues ens vam ficar de ple a la moguda. El tema era anar on fos a veure qui corria més. No hi havia radars ni tanta consciència, ni pel tema del casc, ni de la velocitat...

A liar-la, ja ho veig...

Una vegada érem a l'hivern allà al Mas Vell, a les 12 de la nit, i un que pica l'altre: no hi ha nassos d'anar a Andorra i tornar? I l'altre que s'apunta, i ja ho tenim! diu en Milles...

I molts accidents?

En Lluís Griera, desgraciadament, si, se'ns en va anar per un accident, però la resta caigudes lleus. Res que no es pogués explicar amb uns riures. Quan sortíem fora del poble o de la zona, anàvem amb casc i preparats amb les jaquetes barbour plenes de grassa de cavall i tota la pesca. Vam anar millorant l'equipament a mida que passaven els anys.

Les Barriles les seguïu fent?

Si, cada any. La darrera, va ser en honor d'en Jordi Vidal. Vam fer uns clauers de fusta com a recordatori i samarretes per a tots. També es varen projectar fotografies en record seu.

El dia 19 de desembre del 2015, els Ràpids ens reunim a la vinya de Ca la Mariana per fer un esmorzar - dinar. A la taula d'esquerra a dreta, Armand Campderric, Jordi Vidal, Ramón Serra, Lluís Rojals, Xavi Pascual, Joan Valls, tapat l'Eduard Bautista, Xavi Lieberia, Salvador Arisa, Carles Millet, Joan Arimon i Joan Mateu.

1979/2019, Pastís de la festa del 40 aniversari al Casino del Masnou amb els fundadors dels Ràpids del Masnou

L'any 2019 va ser el quaranta aniversari i en Jordi ens va obsequiar amb unes samarretes, ho vàrem celebrar al Casino fent petar les motos i retrobant-nos amb molts motors que feia temps que no vèiem i també hi va haver pastís amb el logo fet amb sucre obra de Tito Solsona. Va estar molt bé.

El logotip mola molt!

En Jordi va dissenyar l'adhesiu i el meu germà Cuco el va dibuixar. De la xixonera, al cronwel i fins arribar al casc integral, que és el que portem ara. Això és el que surt a l'adhesiu: el pas del temps.

Dins la colla dels Ràpids, n'hi havia uns quants que participaven en carreres?

Si: en Joan Musull, en Duder, en Jordi Vidal... Les 24 hores de Montjuïc, ral·lis de regularitat, etc. Rascàvem diners d'on podíem i apa!. L'adhesiu dels ràpids sempre era present: o en cuir cosit a la jaqueta, o a la moto enganxat.

Fonamentalment, corries tu Joan?

Si, jo i un parell més. I durant molts anys. Però per devoció, no com a carrera professional. Sempre amb l'adhesiu dels Ràpids.

Ara toca mirar els àlbums de fotos plens de records i companys, amb comentaris com: "Mira que jove se't veia" o "Te'n recordes d'aquesta moto?"

Al llarg d'aquests anys, el grup ha anat canviant?

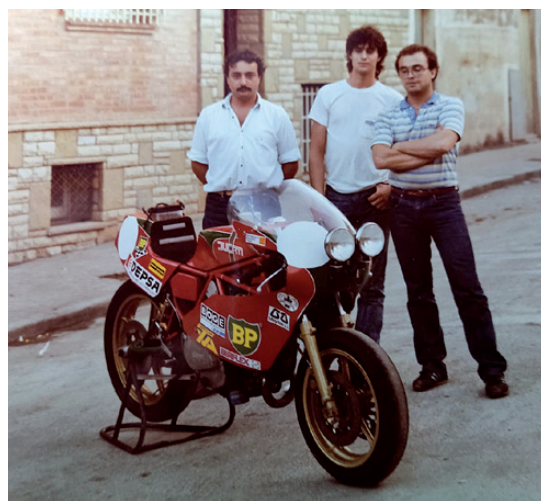
S'ha afegit gent, de marxar no en marxen! Però gent autèntica només. A les primeres barriles va haver-hi un moment que es va descontrolar tot, com la de Bellver de Cerdanya: venien els Ràpids, més l'amic de l'amic, més l'amic de l'amic de l'amic. Vam acabar malament amb la Guàrdia Civil, amb la gent del poble... Érem més de cent persones! I es clar: no els coneixíem, no sabíem com eren, es va desmadrar.

Massa gent en pobles molt petits

Durant uns anys les vam suspendre. I quan les vam reprendre, ja va ser tot més controlat. Gent coneguda. Ara és una trobada social. Ja no fem carreres, no anem més ràpid del que es pot anar. Els darrers anys les fem a Alins, som uns 22. Anem fins allà, xerrem, sopem, fem una ruta amb unes quantes corbes i tornem. Explicuem batalletes de fa vint, trenta, quaranta anys... "Te'n recordes quan vam anar a veure tal o qual carrera?"

Joan Musull en el moment de la sortida de 24 hores a Montjuïc de 1986.

Jordi Vidal (La Cega), Joan Musull i Jordi Coromines (Duder) amb la Ducati.

931 857 210
tienda@addictbikes.com
Jacint Verdaguer 6
08320 El Masnou

MOTOS
CARRAU

LA TEVA TENDA TALLER
DE MOTOS AL MASNOU
motoscarrau.com

Verema
Autos

SERVEI MULTIMARCA

MECÀNICA
PLANXA I PINTURA
935 551 154 • 606 986 892

República Argentina 26, El Masnou
veremaautos@gmail.com

stockdemotos
MULTIMARCA

LA BOTIGA MULTIMARCA DE MASNOU

- Venda i reparació
- Revisions en garantia i manteniment
- Canvis d'oli i servei de pneumàtics
- Compra venda de motos noves i d'ocasió
- Finançament i assegurances

www.stockdemotosmasnou.com

Av. John Fitzgerald Kennedy s/n, (cantonada Paraguai)
El Masnou - 935 402 487 • 644 428 795
ventas@stockdemotos.com

I quin és el futur dels Ràpids?

Doncs hi ha diferents grups que queden per fer sortides segons preferències, i una vegada a l'any ens trobem tots a la Barrila. Aquest any serà a l'1 i el 2 d'octubre.

Però els Ràpids Masnou s'acabarà amb nosaltres, no hi ha un relleu generacional, no hi ha el mateix sentiment per la moto.

Potser no acaba si aconseguim que un carrer o plaça del Masnou es digui Ràpids del Masnou?

És una demanda que hem fet a l'Ajuntament. Abans de posar qualsevol nom, no em diguis que no estaria bé "Plaça dels Ràpids del Masnou"?

Jo ja ho veig, al cap i a la fi és Patrimoni del poble, o no? *

Època de ral·li de regularitat, Jordi Vidal (La Cega) i Xavi Lleberia (La Negra), Joan Rovira i Santi Duran, Jordi Coromines (Duder), Joan Musull, Juanjo Colom i Pere Corberó.

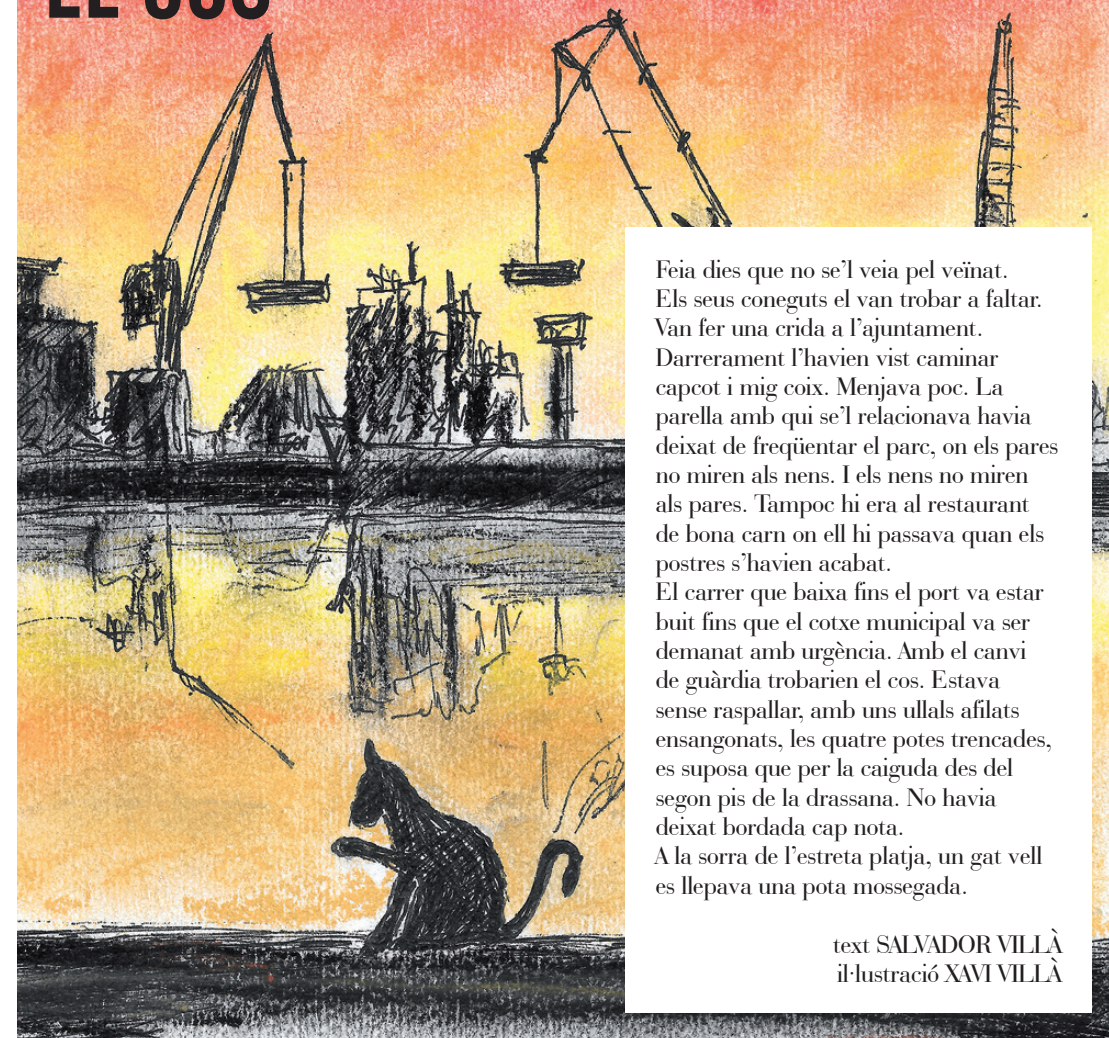

Moments de l'entrevista a Carles Millet (Milles) i Joan Musull.

Última barrila al 2021 a Alins, amb un especial recordatori del nostre president Jordi Vidal. D'esquerra a dreta Xavi Lleberia, Esteve Tabaras, Horacio Méndez, Esteve Pons, Joan Gomez, Joan Arimón, Jordi Busca, Ramon Serra, Jordi Jordana, Carles Millet, Santi Duran, Joan Mateu, Manel Ordas, Armand Campderric, Joan Oliveras, Pep Company, Ramón Ruiz, Enric Masip, Salvador Arisa, Edu Pairó, Xavi Pascual

EL COS

Feia dies que no se'l veia pel veïnat.
Els seus coneguts el van trobar a faltar.
Van fer una crida a l'ajuntament.
Darrerament l'havien vist caminar capcot i mig coix. Menjava poc. La parella amb qui se'l relacionava havia deixat de freqüentar el parc, on els pares no miren als nens. I els nens no miren als pares. Tampoc hi era al restaurant de bona carn on ell hi passava quan els postres s'havien acabat.
El carrer que baixa fins el port va estar buit fins que el cotxe municipal va ser demanat amb urgència. Amb el canvi de guàrdia trobarien el cos. Estava sense raspallar, amb uns ullals afilats ensangonats, les quatre potes trencades, es suposa que per la caiguda des del segon pis de la drassana. No havia deixat bordada cap nota.
A la sorra de l'estreta platja, un gat vell es llepava una pota mossegada.

text SALVADOR VILLÀ
il·lustració XAVI VILLÀ

EL MASNOU ASSESSORS SL

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat • www.elmasnouassessors.cat

La “UNIO CATALANISTA” al Masnou

Joan Muray

Enguany, per a aquest número de setembre, any en què s'escau el 150è aniversari del naixement d'un prohóm del catalanisme vinculat a la nostra vila, que fou membre, entre múltiples associacions, de la Unió Catalanista, de la qual també en foren membres diversos masnovins, faré un esbós tant de l'associació com dels personatges masnovins que en foren membres.

Vegem primer l'associació:

La UNIO CATALANISTA fou un grup polític, creat l'any 1891 a Barcelona per la unió de sindicats i associacions catalanistes, que es posaren en contacte per resistir l'embat que representava l'article 15 del codi civil espanyol, ja que atemptava contra el dret civil català.

Volia aplegar dues tendències del catalanisme:

el nacionalisme històric, representat per la revista La Renaixença, i el nacionalisme polític, que es configurà a l'entorn de Prat de la Riba. La primera reunió se celebrà l'11 de maig de 1890, i entre els assistents hi havia diversos membres de la Lliga de Catalunya, com ara: Àngel Guimerà, Narcís Verdaguer i Callís, Joan Josep Permanyer i Ayats, Antoni de Paula Capmany i Josep M. Valls i Vicens. A la reunió es redactà el Conveni d'Unió Catalanista, que fou aprovat el 29 de juny d'aquell mateix any.

El 22 de febrer de 1891 se celebrà la primera sessió, amb representants de diferents poblacions de Catalunya, sortint-ne la primera junta permanent: Lluís Domènech i Montaner, president; Pau Font de Rubinat, tesorero; Enric Prat de la Riba, secretari; Joaquim Vayreda i Pau Colomer, vocals.

I ara anem als masnovins, siguin nascuts a la vila o masnovins d'adopció, com és el cas de dos d'ells.

El més destacat de tots fou: Vicenç A. BALLESTER i CAMPS (Barcelona 1872-el Masnou 1938) que fou, a més d'home de negocis, inventor, activista cultural de primer ordre -creant revistes i diaris, escoles com les Escoles Mossèn Cinto, associacions, etc.- també l'inspirador de la compra del famós Pi de les Tres Branques, símbol dels Països Catalans, que es troba al Pla de Campllong (Berguedà). També fou capità de la nostra marina mercant, de la qual va haver-se de retirar per una malaltia, malaltia que no el va perjudicar gens per a altres quefers. Tot i les múltiples dedicacions dutes

a terme al llarg de la seva vida, el motiu pel qual se'l coneix més és per ser el creador de la bandera catalana estelada⁽¹⁾ i del Cant de la Independència. Ballester, a més de pertànyer a aquesta associació política, en fou president del 1924 al 1936.

A part del nostre home, la vila del Masnou va donar a la Unió Catalanista altres homes que hi estigueren vinculats en diferents períodes. Són aquests: Bonaventura Bassegoda i Amigó (Barcelona 1862 - 1940). Escriptor i arquitecte, ho fou municipal del Masnou, així com a altres municipis catalans. Dos fills seus també foren arquitectes: Pere-Jordi Bassegoda i Musté (1892-1988), que també ho fou del Masnou, i Bonaventura Bassegoda i Musté (1896 - 1987).

Va ser membre de la Unió Catalanista l'any 1894. L'any 1897 fou secretari de la Junta Permanent de l'Assemblea d'Olot. També fou membre de l'Acadèmia de Bones Lletres i de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. Com a escriptor fou premiat en diversos Jocs Florals. Fou redactor de les revistes La Renaixença, La Il·lustració Catalana i L'Avenç, així com col·laborador del Diari de Barcelona i La Vanguardia.

Vicenç A. Ballester i Camps
(Barcelona 1872-el Masnou 1938)

Joan Millet i Pagès (el Masnou
1860-Barcelona 1911)

Família de Bonaventura Bassegoda i Amigó (Barcelona 1862-1940)

Segells de la “Unió Catalanista”

Antoni Sunyol i Pla (el Masnou, Maresme 1859 - Barcelona 1918). Capità mercant, home de negocis i polític catalanista i republicà. Fou delegat per al Masnou a les Bases de Manresa del 1892. El 1896 era membre de la Junta de la Unió Catalanista⁽²⁾. Presidí la Junta Permanent d'Unió Catalanista l'any 1897. El mateix any fou l'encarregat de lliurar el manifest Missatge a S.M. Jordi I Rei dels Hel·lens,

Antoni Sunyol i Pla (el Masnou
1859-Barcelona 1918)

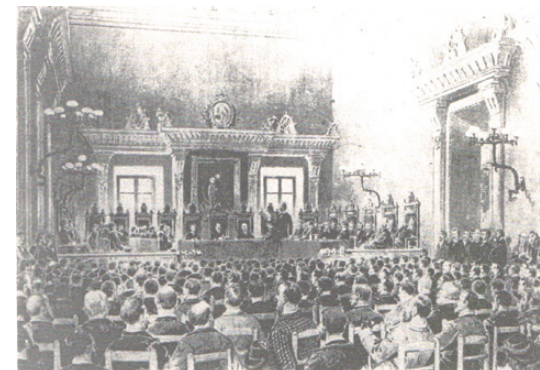
La UNIO CATALANISTA
fou un grup polític,
creat l'any 1891 a
Barcelona per la unió de
sindicats i associacions
catalanistes

NOTES

- (1) Si voleu saber-ne més, podeu consultar la seva biografia, esmentada més avall a fons consultats.
(2) Ítem. Podeu consultar Històries de la Vila... del Masnou, volums I i III, editats respectivament els anys 1999 i 2015.

FONS CONSULTATS

- Vicenç A. Ballester i Camps (1872-1938). Creador de l'estelada. De Joan Muray i Fermí Rubiralta. Rafael Dalmau, Editor. Barcelona 2015.
- Arxiu-Biblioteca Joan Muray. El Masnou

Assemblea de Manresa

al cònsol de Grècia a Barcelona. Manifest escrit per Enric Prat de la Riba.

Va estar adherit al Centre Nacionalista Republicà i més endavant participà en la creació de la Unió Federal Nacionalista Republicana. El 1909 fou elegit diputat provincial, i el 1911 signà la proposta de constitució de la Mancomunitat de Catalunya. La seva casa és al carrer Sant Felip, feta per l'arquitecte Bonaventura Bassegoda. Els capitans d'aquesta família eren coneguts com els de “Ca la Toya”.

Sunyol, als escrits que feu com a corresponsal de la revista “L'Aureneta”, editada a l'Argentina, signava com “El Noy de la Toya”.

Joan Millet i Pagès (el Masnou, Maresme 1860 - Barcelona 1911). Industrial i financer. Germà del mestre Lluís Millet, fundador i director de l'Orfeó Català. Va presidir l'Orfeó Català del 1893 al 1901. Aquesta família de capitans i comerciants és coneguda com a “Can Xiquet”. De la Unió Catalanista en fou membre de la junta l'any 1897. La Unió Catalanista es va dissoldre, com era de preveure, en esclatar la Guerra Civil del 1936 al 1939.

Com veieu, la nostra vila és rica en múltiples facetes, o més ben dit, en persones que destaquen en diferents camps de la vida social del nostre país, tot i que també n'hi ha i n'hi ha hagut que ho fan o ho han fet en facetes gens recomanables; però això fa que el bé es pugui apreciar més. Si no existís el mal, no podríem entendre el bé. ✱

SEYCHELLES, PLATJA DESERTA I CATALÀ

Joan Muray

L'arxipèlag de les Seychelles, Sesel en llengua criolla, majoritària en tota la república, es troba al bell mig de l'Oceà Índic, amb unes 115 illes.

Foto de Yuliya Pankevich en Unsplash

Obtingueren la seva independència com a colònia britànica l'any 1976 i, tot d'una, es posaren de moda gràcies al fet que uns personatges populars del món de l'esport hi anaren.

Quan les vaig visitar, feia poc que havien obtingut la independència i, realment, si existeix el paradís, allà hi deu haver el seu centre.

No estaven destruïdes per masses turístiques, i les seves platges eren fabuloses, amb una aigua turquesa i neta que cridava a capbussar-s'hi, que és el que vaig fer tot d'una, quan encara la resta de companys de viatge estaven cercant el banyador.

En una de les excursions amb dues companyes, anàrem a parar a una platja absolutament deserta. Quina delícia! Decidirem cercar petxines i caragols, i ens dispersarem. Al cap de poc ja estava totalment sol; bé, això és el que em pensava ja que, mirant l'arena, no m'havia adonat que, a poca distància, hi havia una altra persona. De sobte me la vaig trobar; però la sorpresa no fou per això, sinó perquè aquesta persona, que també cercava petxines, sense aixecar el cap em va dir: Què, cercant petxines? De primer, quasi no em vaig adonar que m'ho havia dit en català. Quina sorpresa, per a mi i per a ell, ja que li vaig respondre que acabava d'arribar i encara no n'havia trobat gaires. En aquell racó de món, qui s'havia de pensar que en una platja deserta, es trobarien dues persones catalanes. És allò que diuen que el món és un mocador.

Quan tornava d'una altra excursió amb uns amics, un cèlebre espeleòleg i geòleg i la seva esposa, en arribar a l'hotel, un matrimoni que carregava maletes per marxar, em cridaren pel meu nom. Quina altra sorpresa! Aquesta més gran, ja que denotava que em coneixien bé. I tant que em coneixien, eren del Masnou! El món més petit encara.

Sort que no m'havia d'amagar de res, sinó m'haurien aixafat la guitarra. ✱

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

M. Àngel Molina

**Decoració d'interiors
Estucats venecians
Pintura d'interior i exterior
606 077 808**

**Us desitgem
bona entrada del
curs escolar**

50 ANYS

escola BERGANTÍ

**EDUCACIÓ Infantil,
Primària i Secundària obligatòria**

Fra Juníper Serra 46, El Masnou
935 554 950 - www.escolaberganti.org

+ RESTAURACIÓ DE MOBLES + ENQUADERNACIÓ + LETTERING
+ TÈCNIQUES DE PINTURA DECORATIVA + SCRAP + GANXET

l'atelier de carlota

Flors i Calcat, 10 - 08320 El Masnou • 669 107 732 • pintandomonas@latelierdecarlota.net
www.latelierdecarlota.net • @pintandomonas

**SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS**

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562
Ametllers 12- 935 558 391

Som

Dr. ORIOL LUGO REAL / www.owlpsicologia.com

PERQUÈ VOLER AGRADAR A TOTHOM ÉS UNA MALA IDEA

“Quan tenim 20 anys ens preocupem per allò que els altres pensen de nosaltres. Als 40 anys no ens importa realment el que pensen els altres de nosaltres i als 60 anys descobrim que no han pensat en nosaltres en absolut.”

Ann Landers

En general, de joves tenim la tendència natural de voler agradar al màxim nombre de persones. El problema és que això és una fita quixotesca. Ens esforcem fins a tals nivells que moltes vegades acabem perdent de vista qui som. És el clàssic perfil de jove que acaba seguint la moda i vestint o fent exactament el mateix que el seu grup d'iguals.

De més grans sembla que això ja ho tenim més superat. Però en realitat, hi ha moltes persones que segueixen amb l'antic patró de voler caure bé a tothom. I llavors és quan es poden desenvolupar problemàtiques de tota mena. No només la despersonalització sinó també el desenvolupament de relacions tòxiques en què hi ha un component de dependència. Aquest tipus de conductes poden ser un reflex d'una falta d'autoestima del mateix subjecte.

I, finalment, quan ja som més grans podem caure en l'altre extrem del pèndol on ens sentim totalment sols o poc valorats. Aquests pensaments també poden portar-nos a tenir conductes de “fer pena o de mostrar-nos vulnerables” per cridar l'atenció del nostre entorn. Són comportaments que tampoc són beneficiosos ja que, si bé és cert que poden tenir èxit en un principi, amb el temps poden generar una sensació d'esgotament en els nostres amics i familiars.

I quina és llavors l'alternativa a tot plegat?

La solució es troba en poder treballar la nostra autoestima fins al punt que puguem estimar-nos prou per poder conviure amb nosaltres mateixos. És a dir, que puguem escollir estar abans sols que mal acompanyats. Això és quelcom més fàcil de dir que de fer. Però si cada dia dediques una estona a cuidar-te i a estimar-te, amb el temps, sentiràs que no necessites estar sempre en companyia. I llavors podràs escollir estar amb aquelles persones que tu vulguis.

D'aquesta manera passem de sentir la necessitat d'agradar als altres a escollir primer agradar-nos a nosaltres mateixos. I quan una persona es cuida i s'estima, es converteix en una persona molt més lliure en tots els sentits. És llavors capaç de trencar les relacions de dependència i escollir amb qui realment vol compartir el seu temps.

Igualment, hem de tenir present que hi ha situacions que poden ser més complexes en les quals es recomanaria ajut psicològic.

Perquè voler agradar-se a un mateix sí que és una bona idea.

Què faràs en el dia d'avui per estimar-te? *

Homs

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ:
LA MILLOR OPCIÓ PER A PROFESSIONALS

EXPOSICIÓ avda. J. Roca Suarez Llanos, 43 - 08329 Teià - 935 403 769 - exposicio@materialshoms.cat
horari de lunes a viernes: de 9h a 13h y de 15h a 19h

OFICINA I MAGATZEM Joan XXIII, 126 - 08320 El Masnou - 935 559 753 - Info@materialshoms.cat
horari de lunes a viernes: de 7 a 18 h (no tanquem al migdia)

MAPFRE

La teva oficina del Masnou sempre amb ATENCIÓ PERSONAL

Agència d'Assegurances Exclusiva de Mapfre Familiar S.A.

C/ Sant Miquel 49, Local 2 • 08320 El Masnou (BCN)
T. 93 555 75 04 • F. 93 540 08 76 • marquem@mapfre.com

“Excelentes profesionales, lo importante es la satisfacción y el buen hacer con parte vendedora y compradora”.

93 540 90 90
www.setclaus.com
Caprabo, Crta N II, Km 635, Tiendas 3-4, El Masnou

Setclaus
Real Estate

Elena Bosch

Sembla que moltes coses comencen al ritme del calendari escolar.

Sembla que “la tornada a l'escola” és més que la tornada dels nens a les aules. És el moment en que ells i nosaltres, iniciem un nou curs.

Aquest any l'horari escolar s'avança, comencen les classes la primera setmana de setembre, i això ha fet reajustar alguns dels plans habituals del mes de setembre.

A la Coral Xabec també començarem els assajos una mica abans del que era habitual. El 30 d'agost ens hi posarem per poder complir amb els nostres primers compromisos.

En primer lloc la cantada institucional del dia 11 de setembre. Pocs dies després, el dia 25, estem convidats a cantar a la festa major de Vidrà (Osona). Cantarem a l'ofici i, en acabar la missa, farem un petit concert.

Ja he dit en altres ocasions com n'és de bonic i gratificant compartir la veu amb altres persones. És molt bonic quan formes part d'un grup, d'una coral i cantes amb els teus amics.

I també es molt bonic quan el fet de cantar a la teva coral, t'obre la possibilitat de participar en un projecte més gros, més ambiciós. Quan et trobes formant part d'una gran massa coral, amb gent que no coneixes, de diferents edats i

procedències, de diferents nivells musicals, de diferents parles...

De fet, quan surts en un escenari sigui amb un cor petit o amb un cor més gran, el que s'intenta és transmetre emocions tots junts, i les emocions circulen en ambdós sentits.

Veus es el títol genèric del nostre espai en la revista **Gent del Masnou**. Sota aquest títol genèric n'hi ha hagut molts d'altres: Himnes, equilibris, tons... Cadascun d'aquests articles ha volgut ser una mica el reflex del que es viu i el que passa a la **Coral Xabec**.

A partir d'ara, fem el **relleu** i qui escriurà l'article mensualment serà la Joana Bofarull. La Joana forma part de la coral Xabec i és escriptora i poeta.

Així que, en endavant, **aquestes veus tindran un altre to.** ✱

T'AGRADARIA CANTAR AMB UNA BIG BAND?

Participa en el concert “JazzNadal” de la Coral Xabec. Posa't en contacte amb Montse Planas, al 676 763 561 o amb Manel Pérez, al 679 999 509

QUI CANTA, ELS SEUS MALS ESPANTA!

Joan Camps Ortiz

La democràcia només és vàlida quan es respecte la separació dels poders de l'estat en les seves atribucions estrictes, mantenint uns mínims d'exemplaritat.

Tothom hauríem de revisar el grau d'exemplaritat davant dels altres, sobretot quan els anomenats influencers de les xarxes socials, la majoria mancats de talent professional, ens arriben amb text, imatges i veus de flautistes d'Hamelin, pregonant el màrqueting del consum on les nostres febleses ens predisposen a ser atrapats, sinó com ingenus infants, com ratolins en les mil i una aixecades de camisa que ens pregonen per a tot arreu.

Donar gràcies a Déu per ser mamífers racionals dotats d'intel·ligència enmig de la fauna animal ha deixat de tenir sentit quan entre el bé millor i el mal pitjor imaginables, predomina el poder en mans dels més execrables. Digueu-me de que coi va servir convertir l'aigua en vi a les noces de Canà, la multiplicació dels pans i els peixos o la caminada damunt les aigües del llac Tiberíades quan resulta que fou el poder polític, qui va jutjar i crucificar al suposat fill de Déu. Així està anant el món des d'Herodes a Pilat, de Stalin a Putin i de Felip V a Felip VI, aquesta dinastia endogàmica de corruptes que ens manté sotmesos al franquisme que segueix rebolcant-se amb deliri eròtic damunt les cendres de Franco, de Hitler i de Mussolini.

Malament anem quan l'exemplaritat hem de fiar-la als partits polítics que han estat al poder mentint, robant i també matant. Pitjor quan llegim que les sis de les més grans constructores de l'Ibex com són Acciona, Dragados, FCC, Ferrovial i OHL, han estat vint-i-cinc anys alterant la llei de competència, guanyant així les licitacions d'infraestructures públiques marcades per la corrupció. Fàstic per Villarejo que cada dia ens denuncia quants i quantes llepaculs i bufapolles han estat en les seves bacanals enregistrades on el masclisme, el racisme, el colpisme, la sedició, la traïció, la gula, l'alcoholisme, la venjança, la depravació i l'odi han estat estimulants de la seva fixació eròtica de poder mafiós sense límits, tot per reinstaurar el feixisme de Franco. Només cal fer una ullada als tripijocs institucionalitzats entre els poders institucionals i els fàctics que, en abús d'impunitat, són la part visible de l'iceberg de la corrupció sistèmica del Règim del 78.

Per viure en democràcia, només ens cal que cadascú aporti el seu esforç al bé comú, realitat que es dona quan els poders de l'estat governen exemplarment, legislen amb equitat social i modelen les lleis perquè siguin justes. Anys llum d'on som ara. ✱

el cullerot EL MASNOU
Sant Felip 45 • 93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

rebaixes del
20% en tota
la botiga

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

HEU VIST
EL WEB?

CLICA

ESTUDI
SANTIELENA
Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com
699 775 558

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits

PANSA BLANCA
creada pel Rebot dels Sentits

MADURES DEL MAREM
creada pel Rebot dels Sentits

EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MATÍ OBERT
Passeig Roman Fabra, 25 • El Masnou
Tel. 93 178 22 97 • www.7devi.com

QUETXUP CASSOLÀ

Ingredients per a 1/2 kg

- 1 kg de tomàquet pera madur
- 1 kg ceba tendra i 1 bitxo
- 50gr de compota de poma
- 80 ml de vinagre i 1 cullera petita de mostassa
- 1/2 cullerada de sal i 10 voltes de molí de pebre
- 350 gr de sucre morè
- 100 ml d'oliva verge extra

Preparació

- 1 Posa a coure en una cassola, la ceba tallada fina amb l'oli.
- 2 Ben tapat durant 30 minuts i anant-ho vigilant per a que la ceba no es torri.
- 3 Mentre pelem els tomàquets. Els podem escaldar per fer-ho fàcil o fer servir peladors per a tomàquets, més ràpid. Els tallem a daus petits i els incorporem a la cassola.
- 4 Hi posem també el bitxo tallat a rodelles. Tot a foc baix i anant remenant mitja hora més. Que no s'enganxi!
- 5 Passat el temps hi afegim el sucre morè, la sal, el pebre i el vinagre. Ho barregem bé.
- 6 Ho deixem confitar a foc ben baix i tapat una hora més.
- 7 Al final afegim la mostassa i ho triturem ben fi.
- 8 Ja ho tenim !!!!
- 9 Sols cal envasar-ho en pots esterilitzats, com si fossin melmelades. Els etiquetem i llestos !!!

PROP DE CASA

Joan Maresma i Duran

Ja fa més d'un any que vivim al barri de Botafogo. Vam tenir l'oportunitat de complir el somni dels petits burgesos i ja som propietaris d'un piset.

Mirador Mundo Novo

Vaig viure molts anys a Copacabana. Però el somni no hagués estat factible allà ja que els preus dels apartaments són de Pedralbes –és una exageració–. No sé què farà aquesta joventut amb feines precàries i sous de misèria; tot i que potser ni pensen en aquest somni que, tal vegada, és d'una altra època.

Botafogo és un barri carioca on hi ha la seu de l'equip de futbol en què va jugar Garrincha. Té una superfície de gairebé 5 quilòmetres quadrats –el

Mundo Novo des de la feina

Masnou en té 3,5– i una població de quasi 100.000 ànimes; a la vila n'hi viuen quasi 24.000.

La meva feina és al barri i tinc el luxe d'anar-hi a peu. Soc molt afortunat. Prop de casa i de la feina hi ha un puig que es diu Mundo Novo. Allà hi ha una urbanització de cases de gent benestant que gaudeixen d'unes vistes de la badia de Guanabara i del Pão de Açúcar espectaculars. Aquest lloc el vam descobrir no fa massa. El que tenim prop de casa de vegades no ho veiem i sempre ens diem que hi anirem algun dia; i a aquest dia li costa arribar. El nom del turó és la traducció al portuguès del de la novel·la distòpica d'Aldous Huxley de 1932 "Un món feliç". En anglès es diu "Brave New World"; "Admirável Mundo Novo" en portuguès. Fa poc que vaig llegir "1984" de George Orwell. Em va semblar ben actual. A la meua llista hi tinc per rellegir Huxley i el "Fahrenheit 451" de Ray Bradbury.

Passejar pel Mundo Novo és allunyar-se de la bullícia de la part baixa, de l'asfalt del barri: molt poc trànsit, alguns edificis de luxe, persones que et diuen bon dia, cases ben maques i elegants, sense brutícia, vistes fascinants... Ja gairebé al capdamunt del turó hi ha un mirador on el capvespre és ben bonic. Una miqueta més enllà

hi ha la UPP –Unidade de Polícia Pacificadora– instal·lada a la part alta de la favela Santa Marta.

No soc d'anar a veure la pobresa dels altres. Existeixen tours guiats –no és aconsellable aventurar-s'hi tot sol– per diferents favelas de Rio però és quelcom que mai m'ha cridat l'atenció. Crec que és pornografia tot i que aquell dia de juny hi vam entrar. Després de la comissaria hi ha unes escales i quan s'acaben hi ha l'estació superior del funicular, plano inclinado en portuguès, i aquest era a punt de baixar. Vaig preguntar si hi podem entrar i el responsable, un home molt educat i amable, ens va dir que sí. Les cases són de maons, moltes sense pintar, enganxades les unes amb les altres i amb acabats pèssims. Se sent música a tot volum. Hem de fer transbord a l'estació del mig perquè el plano inclinado té dos traçats. Hi estem uns minuts interminables per la música eixordadora del bar proper que no deixa que la gent parli. Algunes persones se'ns acosten

Favela Corcovado

i ens pregunten si volem alguna cosa o si volem anar a l'estàtua de Michael Jackson –hi va gravar un videoclip el 1996 anomenat "They Don't Care About Us"–. "Ells no es preocupen per nosaltres"; ells són els polítics. Em sembla també ben actual ja que, als dirigents, em fa l'efecte que els importen un rave els ciutadans. Hi ha un malestar a la

població i més en aquestes elevacions que són oblidades –les favelas són als turons a Rio i gaudeixen de les millors vistes– ja que la misèria, la inflació, l'atur i els deutes han augmentat aquests dos últims anys. I aquests factors afecten molt més els més desfavorits. Barri de contrastos... És aquesta societat molt desigual; massa.

El nou govern que serà escollit a l'octubre afrontarà una allau d'augment de costos, de caiguda en la recaptació i de subvencions que el president contra Brasil està oferint aquests mesos per intentar ser reelegit. No serà fàcil governar aquest país; si el país torna a tenir govern el 2023. ✱

Favela Santa Marta

Teatre Capital

(La cartellera barcelonina)

Del 7 al 10 de setembre, circ contemporani a **L'Antic Teatre** (a dues passes del Palau de la Música i la Via Laietana), amb Circ Oliva i *Vermuth Acrobatic*, amb direcció de Gregorio Torchia (75'): la catarsi és anar plegats de la mà a cridar, ballar, expressar-se, embrutar-se, deixar de pensar.

9 de setembre. Bitó, La Brutal i T de Teatre estrenen *La meravellosa família Hardwicke* a **La Villarroel**, amb direcció de David Selvas, i interpretació d'Alejandro Bordanove, Paula Jornet, Marta Pérez, **Carme Pla**, Albert Ribalta i Lide Uranga. El muntatge, traduït al català per Cristina Genebat a partir de l'obra *Vanya and Sonia and Masha and Spike* de **Christopher Durang**, ens apropa a través

de (les) tres germanes al futur, la tradició, l'emoció, la raó, l'idealisme.

Del 15 al 18 de setembre la **Sala Beckett** obre foc amb Absències d'**Andrés Corchero**, una doble peça de dansa. A Padre i Camí de silenci el fil conductor és el pas del temps, la pèrdua d'un ésser estimat, la figura del pare i el desig de viure.

Seguim a la Beckett. Del 29 de setembre al 9 d'octubre de 2022 s'hi representa *La sort*, de **Juli Disla**: una família homoparental i interracial viu un procés d'adopció, un llarg camí administratiu i judicial amb la finalitat d'ampliar la família.

21 de setembre. Comencen les representacions de *Dirrty Boys*, un text ple de remordiment i culpes, de Gerard Guix, al Teatre **Akadèmia**. Amb direcció d'Àgata Casanovas i interpretació de

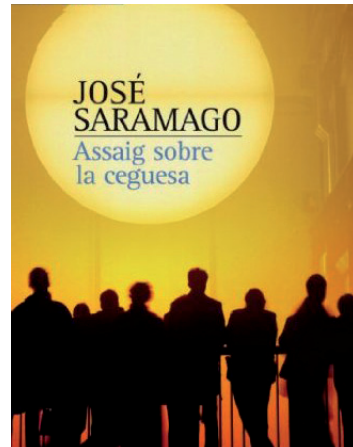
SEPTEMBER

Rosa M. Isart - rmisart@hotmail.com

Martí Cordero i Sergi Espina. Fins al 9 d'octubre.

El 29 de setembre (fins al 30 d'octubre) la Sala Gran del **Teatre Nacional** rep l'Assaig sobre la ceguesa de **José Saramago** en una adaptació de **Clàudia Cedó**, amb direcció de Nuno Cardoso.

Que no volem cap malparit. Neix la nova temporada teatral. Veniu i gaudiu. Però cal (voler) pensar un xic. *

FREDY URBIOLA, un jubilat que no s'avorreix

Del 4 al 30 de juny, la nostra Sala d'Art ha tingut el goig d'acollir una exposició excepcional, no sols pel contingut sinó també per la qualitat humana de l'homenatjat, ja que això fou el que li feren els seus fills, un homenatge en forma d'exposició.

Els temes exposats anaven des del dibuix fins a la pintura, passant per un conjunt de peces en metacrilat, tècnica que domina a la perfecció.

Dins la secció del dibuix hi havia diversos apartats, com el de paisatges i escenes urbanes fets a la ploma, amb tinta i, al mateix temps, tot un àlbum de caricatures de personatges famosos. En la secció de pintura hi havia diversos temes molt ben reeixits.

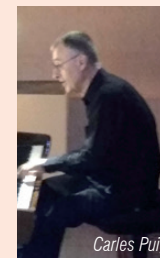
Al món del metacrilat, que no és una matèria de les més nobles, ell aconseguí fer veritables obres mestres amb el conjunt de taulers d'escacs de diverses formes i mides, així com de diferents colors. Fins i tot n'hi havia un per a tres jugadors. Tota una meravella.

Com haureu deduït pel títol, en Fredy és una persona d'edat (vuitanta-sis), però amb un esperit jove; i també, referint-me al títol, mai no s'avorreix, ja que és un bibliòfil innat i un cercador de tot tipus de temes, els quals reproduceix i en fa àlbums que són una mena de llibres de consulta preciosos.

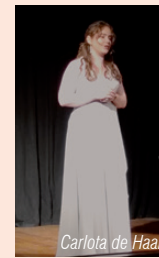
Fredy, que per molts anys segueixis amb aquest esperit, i puguis mostrar-nos de nou el teu art, el teu savoir faire. Que, en la nostra llengua, el saber fer és una forma de transferència de tecnologia i de coneixement en general per mitjà de l'experiència. *

Salvador Molins

Carles Puig

Carlota de Haan

Ricard Torino

Cròniques

Joan Muray
Vocal de Cultura

Anna Roma

XVIII MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES

Després de la darrere del 2019, interrompudes les següents edicions per la pandèmia, enguany reprenem aquest concert, ja tota una tradició, que ens porta cada any l'exímia mezzosoprano i professora Montserrat Aparici i Isern, per mitjà dels seus alumnes.

Aquestes audicions anuals han estat sempre, des de la primera, regides per Carles Puig al piano, que ens ha permès gaudir del seu art de professional experimentat, que sap treure sensibilitat a un vell piano.

Enguany, hem tingut el plaer d'escoltar les veus (per ordre d'actuació) de: Carlota de Haan, una veu jove i potent, de timbre molt agradós. Ricard Torino, tenor de veu potent i madura, amb matisos delicats, capaç de transmetre emocions. Anna Roma, soprano veterana de veu molt brillant i timbre excel·lent. Un veritable regal. Salvador Molins, bon cantant de registre molt ampli, que tant et fa creure que escoltes un tenor com es transforma en el baríton que és, i que ens va sorprendre com a instrumentista de vent.

A la primera part interpretaren àries d'òpera de compositors famosos i, a la segona, els mateixos intèrprets, oferiren una selecció de cançons catalanes així com àries de l'òpera catalana més coneguda, Cançó d'amor i de guerra, de Martínez Valls.

Mercès a tots i fins una altra. *

Per què diem... **SEMBLAR XAUXA**

Albert Vidal

Referit a un lloc utòpic on la natura prové de tot el necessari sense haver de fer cap esforç

Possiblement, des que el món es món, l'ésser humà ha imaginat un lloc on no calgui treballar per tenir tot el que cal per viure: menjar, beure, vestir, entreteniment...

Com ara el Paradís Terrenal ofert per Jahveh als homes, on es viuria en total exuberància, sense malalties, patiment ni mort; l'Aztlan asteca situat en algun lloc inabastable i desconegut del gran nord del país; o la mitològica Arcàdia grega que inspirà al poeta romà Virgili les seves bucòliques Èglogues.

Al llarg de l'Edat mitjana es feu famós un indret real, la comarca occitana de Lauragués al Llenguadoc, per la seva gran producció de cognac -que nosaltres coneixem com glast o d'herba del pastell-, un vegetal silvestre que en els segles XV i XVI era l'única substància capaç de tényer de color blau en tot Europa; fins que l'ha substituït l'indi, procedent dels continents asiàtic i africà.

Això feu que la zona prosperés notablement fins el punt d'anomenar-se popularment com el país de la cocagne i ser sinònim de riquesa i benestar. El joc de la cucanya s'originà a partir d'aquest fet.

Per altra banda, quan el 1533 les hostes del conqueridor espanyol Hernando Pizarro, germà de Francisco, arribaren a la ciutat inca de Hatun-Xauxa (Xauxa la Gran), habitada per l'ètnia del mateix nom i situada a la serralada central peruana,

descobriren una civilització culta i rica, dotada de grans coneixements tècnics i en possessió d'immenses quantitats d'or i plata. L'arribada dels forasters, a més, coincidí amb les celebracions inques del tinkuy, una trobada al llarg de força dies d'antics pobles queixua, amb espectacles de lluita, balls, cançons, disfresses i molta baralla. Segons les cròniques s'arribaren a reunir a la plaça major més de cent mil persones fent gresca.

Allò a aquells homes els devia semblar una meravella, procedents d'una Espanya austera i puritana, de manera que quan arribà Francisco Pizarro decidí instal·lar allà la capital de la Nueva Castilla amb el nom de Jauja, ja que Xauxa deuria ser massa difícil de pronunciar per ells.

El projecte s'enfonsà aviat tant per la guerra civil entre els germans Atahualpa i Huàscar i la precipitada marxa de Pizarro cap a Cuzco, on residia la noblesa inca i arribaren a acords polítics.

La ciutat acabà desapareixent, però la dita semblar Xauxa com lloc sinònim d'un lloc on regna l'alegria, on els arbres proveeixen de tota mena de menjars i els rius són de vi, llet i mel, quedà ja per sempre. ✨

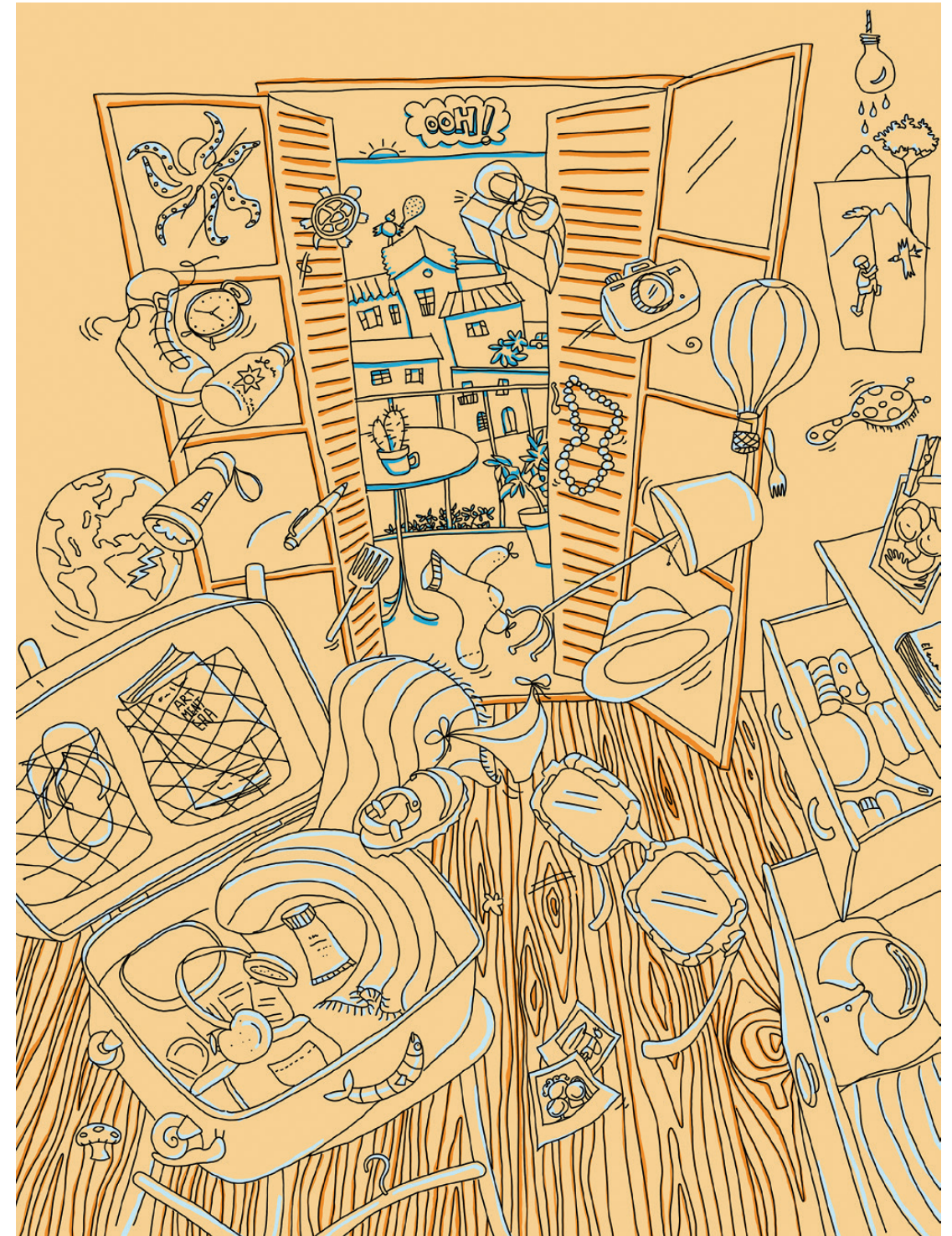
Jordi Fontseré
657 88 92 14

Aprenent de Mary Poppins

He tornat de vacances i a l'obrir la maleta han sortit un munt de coses estrafolàries. Jo en compto 15, i tu?

Passatemps

Elena Feliu

Títol L'home que regava els llibres.
Autors/il·lustradors Diversos
Editorial L'Albí
Lloc i any d'edició Berga, 2022
Nombre de pàg. 117

HOMENATGE A UN REFERENT DE LA LIJ CATALANA

El 14 de febrer de 2020 ens va deixar Josep Maria Aloy (Manresa, 1949-2020), un dels referents de la crítica literària especialitzada en LIJ (Literatura Infantil i Juvenil) catalana. Dos anys després, i gràcies als esforços d'una comissió formada per Marc Aloy, Llorenç Capdevila, Jordi Estrada, Valentí Gubianas, Jaume Hug, Marta Luna, Pep Molist i Fina Tapias, podem gaudir d'un magnífic volum d'homenatge que, com diu Josep Vallverdú al pròleg "editors, poetes, narradors, bibliotecàries, crítics, lectores, una colla (...). Li dediquen uns paràgrafs" (p. 12). El volum és d'allò més variat, però centrat en algunes de les passions d'en Josep Maria: el llibre, la lectura i l'escriptura. Hi han participat 14 il·lustradors (Roser Capdevila, Fina Rifà, Mercè Galí, Cristina Zafra, Isaac Bosch...), la majoria dels quals fan sortir un llibre a l'obra que li dediquen, i 34 escriptors amb textos de creació molt variats (realistes, fantàstics,

crítics, humorístics...), 25 dels quals són en prosa i 9 en vers. Es tracta de textos majoritàriament relacionats amb la lectura, els llibres, les biblioteques, l'escriptura..., algunes de les passions, com he dit, d'en Josep Maria, i són obra d'autors de generacions ben diverses, des de Joaquim Carbó, Pep Albanell, Enric Larreula, Gabriel Janer Manila o Teresa Duran, passant per Mercè Canela, Miquel Descot, Andreu Sotorra, Carles Sala, Eulàlia Canal i un etcètera ben llarg. Alguns dels textos són homenatges directes i explícits a en Josep Maria; d'altres hi fan referències més subtils: a en Rovelló, el gos d'en Josep Vallverdú, que va ser tot un referent per al crític manresà i que va triar com a nom per a la seva magnífica biblioteca de LIJ, que els hereus han cedit a la ciutat de Manresa; o al Mascaró de proa, el seu blog, en el qual encara podem llegir tants articles i tantes ressenyes que en Josep Maria hi va publicar durant anys.

Completen el volum, i l'arrodoneixen, un pròleg i un epíleg. El pròleg és de Josep Vallverdú i hi parla de la seva relació amb Josep Maria Aloy, que va ser tan intensa, llarga i prolífica. Val a dir que l'escriptor ponentí a més li dedica un dibuix de la seva pròpia mà, en què veiem una rosa

i el gosset Rovelló amb un peu que diu: "Humilment, el Rovelló ret homenatge al seu amic Josep Maria Aloy" (p. 83). L'epíleg és del manresà, i deixeble d'en Josep Maria, Joaquim Noguero, que fa una biografia del crític a través dels seus records escolars i dels contactes que hi va tenir ja d'adult: al suplement Idees de Regió 7, a la revista Escola Catalana, com a jurats de premis... En podria destacar molts fragments, però només ho faré amb aquestes paraules que sintetitzen molt i molt bé la vida i l'obra del mestre, crític i escriptor manresà homenatjat: "Els llibres són una clau. La que més va fer servir Josep Maria Aloy." (p. 115) *

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

GENT DEL MASNOU

EXPOSICIONS

VISIONS FOTOGRAFÍQUES

Autor: Toni Garcia Camps **del 3 al 29-9-2022**

Obert, feiners de 6 a 2/4 de 9 tarda

Vocalia de cultura

Hi col·labora:
Ajuntament del Masnou

classes de TAI TXI

Inici de les classes dijous 8 de setembre
Horari de 18 a 19 h. **Preu trimestral** 80 €
Inscripcions Gent del Masnou,
 c/ Dr. Agell, 9, laborables de 18 a 20 h.
gentdelmasnou@gmail.com

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal**, professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalassot), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a les 19,30 h.**

Inici 13 de setembre **Preu trimestral** 80€, socis 70€
Inscripcions jordiona@hotmail.com • 695 389 304
Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

DANSES AL MASNOU

Contingut Aprenentatge i pràctica de diverses danses del repertori internacional. En cercle, en semicercle, en línia... Quan les condicions sanitàries millorin, incorporarem balls folk de parella. **Mestre de dansa** Mon Cardona **Dates** s'escauen en divendres (5 sessions). **Horari** de 19 a 21 h. **Preu trimestral** 40 € **Informació** danses.mon@gmail.com • 695 389 304
Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou
 • Les places són forçosament molt limitades; s'admetrà per ordre d'inscripció. Porteu roba i sabates còmodes i moltes ganes d'aprendre i passar-ho bé. Continuarem prenent les precaucions sanitàries: higiene de mans, mascareta...

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30 a 20 h.
Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

Manifestació

11S
10

TORNEM-HI PER VÈNCER
INDEPENDÈNCIA

assemblea
El Masnou

<https://diada.assemblea.cat/11-s/>

Barcelona
11 de Setembre 2022

Avinguda del Paral·lel - Estació de França, 17'14h.
El Maresme, tram número 6.
Durant tot el dia a les Tres Xemeneies.

1 d'Octubre, Arc de Triomf

Barcelona, concentració a les 17h